

PUFARRADES

JORDI PLAY

■ Montserrat Abelló i el miracle de viure

Els molts amics, deixebles i seguidors de la gran

Montserrat Abelló ja podeu anar a cercar l'autobiografia publicada per Ara Llibres, *El miracle és viure*,

enllestida abans del seu traspàs i de molt recent publicació. Serveixi com a tast i tribut, un dels poemes continguts al llibre i que Abelló alterna amb les vivències: "Tot ho veia tan lluny, / se li agombolaven els sentits / i ben endins desitjava ser dura / com una pedra, una roca. // I es desfeia en preguntes / que sabia que ningú no li contestaria.

// Com n'és de difícil ser / sense fremir. No deixar-se / endur per la por, / per la incertesa".

■ El 'bum' de la novel·la negra que fa 'plof'

El tancament de la llibreria **Negra y Criminal**, l'emblemàtic projecte de **Montse Clavé** i **Paco Camarasa**, es presta a moltes

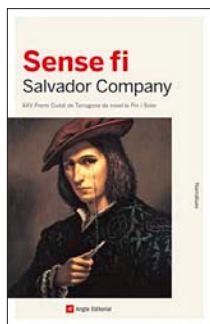
lectures. Sostenen els afectats que el gènere es llegeix (i es ven) més que mai, però que a ells no els ha arribat l'onada. O sigui, els títols de moda es troben pertot arreu. Però no hi ha una veritable demanda de les obres de millor qualitat ni, tampoc, dels clàssics. No cal el guiatge, el sentit de l'existència d'una llibreria. I així, tot.

literatura

GUILLEM PUFARRÉ
guillempufarre@gmail.com

Sexe, tennis i cintes de vídeo

Sense fi

SALVADOR COMPANYY

Premi Ciutat de Tarragona Pin i Soler
Angle Editorial, Barcelona, 2015
Narrativa, 167 pàgines

PREATS I CAMPS

Salvador Company

Després de la publicació de *Silenci de plom* (Edicions 62, 2008), premi Joanot Martorell i Premi de la Crítica dels Escriptors Valencians, el valencià Salvador Companyy caigué en un llarg silenci editorial. Aquella era una novel·la ambiciosa, densa, filla de l'estirp dels llibres parits amb dolor i esforç que sols arriben als lectors, pocs, predisposats a l'exigència.

Des d'aleshores, Companyy no ha deixat d'escriure, però com relatava en una entrevista recent, no aconseguia trobar sortida a la seva proposta literària. Angle Editorial i el premi Pin i Soler han posat fi a la sequera impressora amb una novel·la que té a veure, pel que fa a l'estructura –i a les dèries tennístiques–, amb un llibre anterior a *Silenci de plom*, el molt notable *Lawn tennis* (Moll, 2004). *Sense fi* conté dues històries aparentment dissociades, "Punt de break", que

ens presenta a Toni, un entrenador de tennis mort allò que se'n diu en estranyes circumstàncies, i "Pecats i delictes", la història d'un professor universitari amb aspiracions polítiques i la seva relació amb el fascinant personatge de Verònica, una noia atractiva, filòloga de formació, que acaba sent víctima d'una sòrdida trama de gravació de vídeos sexuals.

Company, traductor i monitor de tennis, lliga ambdues històries amb un cert enginy literari que acaba prenent cos en un oportú epíleg final que arrodoneix el sentit de tot plegat i hi incorpora una brillant metàfora tennística que, d'alguna manera, remet al *Match point* de Woody Allen, una de les moltes referències cinematogràfiques que creuen el llibre, algunes subjacents, com l'esmentada, d'altres ben explícites, com ara Andrei Tarkovski. És la manera de fer confluïr el ric univers referencial de l'autor i la immediatesa de la novel·la, la més explícita i àgil que ha publicat, crònica parcial d'un entorn salvatge i inhòspit regit per l'addicció al sexe, al poder, a l'èxit, i, en tant que tot això, un món estret, patètic, profundament forassenyat i desgraciat. Dinamita.

D'alguna manera, canvia el procediment: Companyy proposa una novel·la atractiva i tòrrida, amb unes trames enganxoses, que no deixa de banda una prosa substancial i elaborada i un sòlid substrat intel·lectual. Sense renunciar al lector exigent, l'espectre s'exampla. Tant de bo *Sense fi* serveixi a un autor valuós per captar nous lectors. I perquè, algun dia, doni el colp (literari) definitiu.